

Living the LOTUS

Buddhism in Everyday Life

1
2018

VOL. 148

Buddha's Wisdom Changes Your Life

Living the Lotus Vol. 148 (Tháng 1 2018)

[Phát hành]

Hội Rishso Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku,
Tokyo, 166-8537 Japan

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Người chịu trách nhiệm biên tập: Koichi Saito

Trưởng ban biên tập: Eriko Kanao

Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rishso Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề *Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life* (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Bài thuyết giảng của chủ tịch

Một cách tươi sáng, một cách vui vẻ

Nichiko Niwano

Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Lấy bản thân làm ngọn đèn

Người ta gọi buổi sáng của ngày mùng một tết là “nguyên đán”, trong đó “đán” như mọi người đã biết là chữ vẽ theo hình dáng mặt trời hiện lên từ đường chân trời. Thân thể và tinh thần của chúng ta, những người đón nhận ánh sáng lấp lánh tươi mát của mặt trời sáng mùng một tết để chào đón năm mới, bắt đầu hoạt động một cách sôi nổi và một năm mới sẽ bắt đầu.

Nào, và một năm mới sẽ bắt đầu thì mọi người mong muốn sẽ bước đi như thế nào ạ?

Tôi nghĩ rằng mỗi người sẽ có chỗ suy nghĩ, có thứ mong chờ riêng nhưng thứ chung cho tất cả mọi người có lẽ là mong ước sống qua một năm một cách tươi sáng, vui vẻ.

Nếu như thế, có một việc mà chúng ta nhất định muốn ghi nhớ. Đó là việc trước tiên thì tự mình trở nên tươi sáng, vui vẻ, rồi làm dịu lòng, làm vui mừng người khác giống như mặt trời tạo ra năng lượng sống cho chúng ta. Thịnh thoả thì cũng có lẽ sẽ được người khác động viên, được xoa dịu bằng sự tươi sáng của người khác nhưng tự mình sống một cách tươi sáng, một cách vui vẻ – tôi nghĩ điều đó mới là quan trọng.

Tuy vậy, cũng có vẻ sẽ có người từ bỏ và thờ dài rằng “Một khi không phải là người có tinh thần vui vẻ bẩm sinh thì việc đó rất khó”. Tuy nhiên, bạn không cần phải từ bỏ.

Trong phật giáo thì dạy rằng tự mình thấp sáng – thấp sáng bằng phật pháp.

Tự mình thấp sáng là để chỉ việc “Lấy bản thân làm ngọn đèn để sống” và điều đó có nghĩa là “Có tim đèn của lối sống vững chắc không bị ảnh hưởng vì bất kỳ điều gì”. Và chẳng phải là thứ trở thành “tim đèn” đó là niềm tin không lay chuyển rằng tất cả mọi người kể cả bản thân đang lúc này – tại đây – tự mình sống sinh mệnh không thể thay thế được và “lòng biết ơn” đối với việc lúc này đang có sinh mệnh sẽ là “dầu đèn” cần thiết để tiếp tục thấp sáng tim đèn hay sao ạ?

Lấy phật pháp làm chỗ dựa

Có một thiền tăng được gọi là “thiền sư không chân”. Đây là người năm 1945, vào lúc hai mươi lăm tuổi đón nhận bại chiến tại bán đảo Triều Tiên và chịu bóng lạnh ở hai chân tại Siberia, nơi giam giữ, nên phải cắt phần phía dưới hai đầu gối. Những hoạn nạn khổ sở cho tới khi trở về Nhật Bản với thân thể tàn tật và nỗi khổ não kể từ khi về nước năm hai mươi sáu tuổi thì tôi nghĩ là vượt quá cả sự tưởng tượng của chúng ta. Nhưng mà vào năm hai mươi bảy tuổi, người đó, sư Michio Ozawa, nói rằng mình đã đạt được “ánh sáng trong tâm hồn giống như tia sáng lóe lên”. “Ra vậy, vì so sánh với người khác nên là khổ sở” – và sư đã định ra suy nghĩ này.

“Nguồn cơn của tấm lòng so sánh là việc đã được sinh ra vào hai mươi bảy năm trước. Việc đã được sinh ra vào hai mươi bảy năm trước thì mình hãy bỏ qua một bên và coi như là được sinh ra hôm nay với hai chân đã bị cắt. Đối với người được sinh ra hôm nay thì tất thấy đều mới tinh. Hôm nay lúc này tôi được sinh ra!”

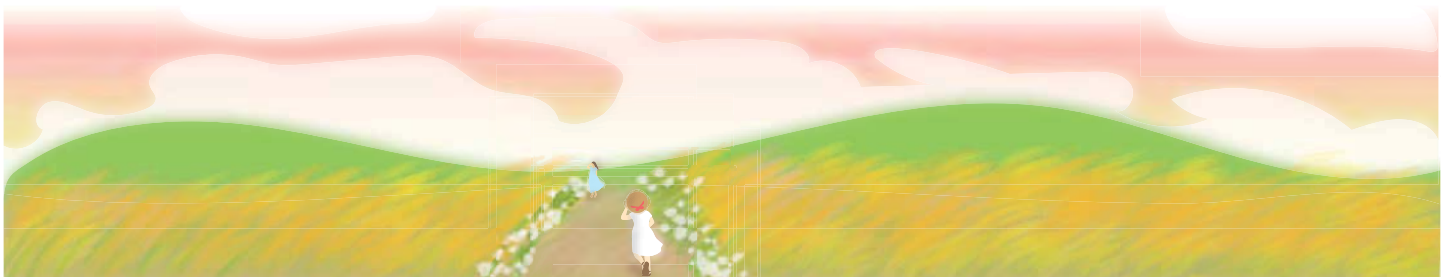
Kể từ ngày đó, nghe nói sư đã để tâm để “Minh hãy luôn mỉm cười”, “Minh hãy nhất định biết ơn bằng câu cảm ơn” trong lòng rồi bước đi con đường cuộc đời phật giáo có gương mặt ấm áp với suy nghĩ “Hôm nay lúc này tôi được sinh ra”.

Những lúc gọi là sống một cách tươi sáng, vui vẻ, cho dù có được hay không được ban cho môi trường hay tính cách vui tươi thì tóm lại điều quan trọng là đặt thứ gì vào tim đèn trong tâm hồn và đối với chúng ta, những tín đồ phật giáo thì điều đó là phật pháp (pháp), chẳng phải là sư Ozawa này đã chỉ ra rõ ràng cho chúng ta thấy điều này hay sao ạ? Và điều này có lẽ là lấy phật pháp làm ngọn đèn để sống – thấp sáng bằng phật pháp.

Ngoài ra, nếu thay đổi cách nhìn thì sự tươi sáng, sự vui vẻ thật sự cũng có thể nói là nằm ở nơi đã thoát ra khỏi khổ não và để thoát khỏi vòng vây khổ não thì việc có “ý chí” giúp hướng tâm hồn về một hướng mà không bị chập chờn vào nhiều suy nghĩ khác nhau trước đó, cùng với “tim đèn của lối sống” như đã nói lúc trước là rất quan trọng.

Nhà thơ haiku Kyoshi Takahama có để lại một câu thơ nghị lực mạnh mẽ rằng “Năm mới lại tới sân nhà, Con người lại đổi như là mới tinh”. Như câu thơ này, không phải là mỗi người hãy sống một năm mới một cách tươi sáng, vui vẻ với một tinh thần tươi mới với suy nghĩ “sẽ làm mới mẽ bản thân” hay sao ạ?

Trích từ “Kosei” số tháng 1.

Trong sự phân định lớn lao của Đức Phật

Giáo hội New York
Akiko Takahashi

Thuyết pháp này là bài được phát biểu vào dịp cử hành lễ nhập diệt Đức Khai Tổ vào ngày 4 tháng 10 năm 2016.

Tôi xin chân thành cảm ơn vì đã được sắp xếp để thuyết pháp vào một ngày quan trọng là lễ nhập diệt Đức Khai Tổ.

Cùng với sự chuyển công tác của chồng, từ cuối tháng 4 năm ngoái tôi sống tại Lexington bang Massachusetts, nước Mỹ. Đây là chuyện vào tết năm ngoái trước khi tôi tới Mỹ. Chuyện xảy ra khi chồng tôi, người đang được phái cử, tạm thời trở về Nhật Bản, trong lúc lái xe nói rằng mắt không nhìn rõ nữa và tình hình rất kỳ lạ nên nhân lúc dừng đèn đỏ thì đã đổi sang tôi lái xe. Ngay sau đó, chồng tôi lên cơn co giật, hét to lên rồi mất ý thức. “Chồng sẽ chết mất!”, tôi chìm trong nỗi sợ hãi và dừng xe để tìm kiếm sự giúp đỡ. Lúc đó thì có một vị nói rằng “Tôi có biết về y tế” rồi chạy tới và đo mạch cho chồng tôi và thay tôi, lúc đó hoàn toàn không biết làm gì, gọi xe cứu thương. Chồng tôi được chuyển tới bệnh viện tức khắc bằng xe cứu thương tình cờ chạy ngang qua và được sơ cứu.

Sau đó, chúng tôi được giới thiệu bệnh viện chuyên môn và sau khi kiểm tra chúng tôi biết được kết quả là có bất thường mang tính di truyền trong mạch máu não. Vì thế, chồng tôi được chẩn đoán là có thể do việc đó cộng

thêm căng thẳng quá độ nên bị lên cơn co giật. Chồng tôi đã sống mà không hề biết mình có bệnh tật như vậy trong 51 năm. Nhờ trời mà ý thức của chồng tôi đã phục hồi ngay, không để lại di chứng và không dẫn tới chuyện lớn. Chồng tôi đã thông báo cho bác sỹ việc phải quay lại địa phương do hiện đang về nước tạm thời từ Mỹ, nơi được phái cử đi. Sau khi kiểm tra, kết quả là chồng tôi được bác sỹ cho phép lên máy bay, đồng thời cũng nhận được giấy giới thiệu bằng tiếng Anh và đĩa CD việc MRI, và chồng tôi sau 5 ngày kể từ khi đổ bệnh đã quay trở về Mỹ bằng máy bay theo đúng dự định.

Tôi, người sang Mỹ sau đó một chút, trong khoảng thời gian chờ xuất phát tại Nhật lo suốt rằng “Nếu chồng lại bị lên cơn ở đâu đó thì làm thế nào? Dịp này, mình muốn chồng trị bệnh cho dứt điểm”. Nếu là lúc đang lái xe thì có thể là tông vào người khác. Lúc đó, sự hoang tưởng cứ dâng trào hết lần này tới lần khác và tôi chìm trong nỗi bất an. Trưởng giáo hội của giáo hội Ageo, nơi tôi đang là thành viên vào thời đó, đã chỉ ra cho tôi rằng “Đây là lúc chị đang lại gần với Đức Phật đấy”. Mang theo sự chỉ dạy đó bên mình, tôi đã sang Mỹ vào tháng 4 năm đó. Từ khi đó, tôi được cho phép tu hành tại giáo hội New York. Chồng tôi thì ghét việc bị nói chuyện về bệnh tật, cuối cùng cũng bắt đầu nổi cáu vì cho rằng bản thân bình thường mà tôi lại làm quá lên. Việc thu hẹp khoảng cách giữa tôi, người muốn chồng được chữa trị, và chồng tôi, người không muốn chữa trị, mãi mà không có cách nào thực hiện được.

Vào đêm khoảng 8 tháng kể từ khi quay trở lại Lexington, chồng tôi lên cơn lần thứ 2. Tôi không biết phải làm thế nào, khi liên lạc với chị chủ nhiệm Yoshie Norton thì bất kể đang giữa đêm, chị đã chạy ngay tới chỗ tôi. Tôi thật sự vững lòng và cảm thấy thật biết ơn. Vào lúc chị chủ nhiệm tới nhà thì bệnh tình của chồng tôi đã dịu đi và anh ngồi trên giường như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Tôi lúc đó hoảng hốt cả lên vì quá đổi lo lắng nhưng chồng tôi thì vẫn hoàn toàn chẳng có ý muốn đi bệnh viện y như trước đây. Chị chủ nhiệm Norton, cảm thấy lo lắng, đã tìm

Bà Akiko Takahashi, người thực hiện thuyết pháp tại cử hành lễ nhập diệt Đức Khai Tổ.

hiếu và chỉ cho chúng tôi tên và địa chỉ liên lạc vv của bệnh viện có thể khám bệnh vào lúc khẩn cấp. Sau đó, tôi đã gặp một vị là mẹ của bạn cùng lớp của con tôi và là điều phối viên giữa bệnh viện và bệnh nhân, và đã được chị tư vấn. Chồng chị ấy là bác sỹ khoa nhi chuyên ngành phình động tĩnh mạch não. Anh ấy đã nói với tôi rằng “Nếu có chuyện gì thì chị hãy liên lạc ngay, tôi sẽ giúp cho” và tôi cảm thấy thật sự biết ơn. Tôi có cảm giác như được Đức Phật bảo vệ. Tuy nhiên, không có nghĩa là vấn đề đã được giải quyết. Sau đó thì tôi thường xuyên bận tâm lo lắng về bệnh tật của chồng và cho dù vẫn được sống cuộc sống hạnh phúc nhưng toàn những tưởng tượng xấu nhất cứ hiện lên trong đầu và luôn luôn chìm trong nỗi bất an.

Một ngày như thế, tôi đánh mất chùm chìa khóa. Trong chùm chìa khóa đó thì có đeo chìa khóa của tất cả mọi địa điểm như chìa khóa xe hơi, chìa khóa nhà hay kho đựng đồ, vv. Tôi không biết phải làm thế nào và ở trong trạng thái không hành động gì được. Tôi không có bất kỳ chỗ nào có thể nghĩ đến xem đã đánh mất ở đâu và thấy kỳ lạ không chịu được. Giống y hệt như nó đã bị giấu đi bởi thứ gì đó.

Tôi quyết định xin lời chỉ dạy của chị trưởng giáo hội Fujita của giáo hội New York. Trước tiên, tôi kể cho chị trưởng giáo hội khi tôi làm mất chìa khóa, chồng tôi, vốn thường ngày rất quý trọng tôi, đã nói rằng “Đúng là chẳng ra sao cả nhỉ” không biết có phải do kinh ngạc quá đổi rồi sôi máu lên không. Tôi nói chuyện rằng mặc dù bị chồng nói như thế và tôi cảm thấy hơi buồn vì điều đó nhưng “Vì người mắc lỗi là tôi nên lúc đó tôi nghĩ là dù bị nói điều gì thì mình cũng sẽ chấp nhận”. Chị trưởng giáo hội đã nói rằng “Chuyện là thế à? Chị giỏi giang nhỉ. Thường ngày khi nhìn chị tôi đã nghĩ chị thật đúng là một người vợ hiền đấy” và đã đồng cảm với cảm xúc của tôi. Chị trưởng giáo hội còn tiếp tục hỏi thêm rằng “Chị đang muốn chồng chị làm thế nào?”. Tôi đã trả lời là “Tất nhiên là tôi lo lắng nhất về bệnh tật nên tôi mong rằng chồng sẽ có ý muốn được chữa trị. Ngoài ra, chồng tôi thường ngày nói rằng muốn rời xa khỏi công việc để thoải mái hơn nên tôi muốn

giúp cho chồng nghỉ việc sớm hơn dù chỉ một chút để giúp chồng thoải mái hơn”. Chị trưởng giáo hội nói với tôi rằng “Chị lúc nào cũng muốn hiểu rõ hơn cảm xúc của chồng nhỉ, đó là việc rất tuyệt vời” và hỏi thăm thêm rằng “Vậy thì chị có bao giờ hỏi chồng chị muốn chị là người vợ như thế nào chưa?”. Lúc đó, tôi nhận ra rằng mình chưa từng nói với chồng chuyện như thế. Và nhờ có việc tôi nhận được lời chỉ dạy từ chị trưởng giáo hội rằng “Lần tới chị nên hỏi thử xem thế nào nhỉ. Chìa khóa đó có thể là chìa khóa của tấm lòng đấy” mà tôi đã có thể nhìn nhận lại bản thân có thể mình đã bước quá vội chỉ với suy nghĩ của bản thân. Ngày này thì tấm lòng tôi đã ấm áp lại với suy nghĩ rằng đã được chị trưởng giáo hội đồng cảm và ngoài ra là một ngày mà tôi đã nhận được bài tập về nhà.

Sau đó, tôi đã hỏi chồng là “Anh muốn em trở thành một người vợ như thế nào?”. Chồng tôi nói rằng “Vâng vâng, cứ để anh yên đừng bận tâm tới anh (cười)” với vẻ mặt giống như là giờ em mới nói ra điều gì vậy. Tôi thì thường ngày vẫn mong muốn là một người vợ có thể hỗ trợ cả về thể xác lẫn tinh thần ở bên cạnh chồng và tôi lúc đó nghĩ rằng thực tế đã làm được như vậy. Đối với bệnh tật của chồng tôi, người quá 50 tuổi rồi mới lần đầu xuất hiện bệnh tình, thì ý muốn yêu cầu chồng rằng “Em muốn anh chữa trị sớm để chữa khỏi bệnh” là suy nghĩ thật lòng của tôi. Khi nghe lời nói của chồng là “Cứ để anh yên” thì tôi cảm thấy có thể là suy nghĩ mạnh bạo của tôi cho tới lúc này đã gây ra căng thẳng cho chồng. Nếu chồng tôi chịu chữa trị ngay cho tôi thì tôi sẽ yêu cầu “Vì lý do sức khỏe anh hãy bớt uống” loại rượu mà chồng tôi rất thích, và nếu thực hiện được việc đó thì chắc hẳn là tiếp theo tôi sẽ lần lượt bắt chồng làm theo ý mình rằng “Giá mà anh bỏ hẳn rượu đi nhỉ”. Đúng như lời của chị trưởng giáo hội, tôi đã nhận ra việc tấm lòng của tôi không hợp với chìa khóa tấm lòng của chồng tôi. Đúng là chồng tôi đã luôn chấp nhận suy nghĩ một chiều của tôi như thế với tấm lòng quảng đại. Cho tới lúc đó, tôi chỉ luôn mong muốn được loại bỏ nỗi khổ sở trước mắt. Dù vẫn được nghe thuyết giảng rằng sự kiên xung quanh bản thân thường ngày tất cả đều cần thiết

và thường xuất hiện với tư cách công đức nhưng khi đó tôi coi bệnh tật của chồng là “việc xấu” và chỉ mong muốn được sớm loại bỏ nỗi bất an. Tuy nhiên, đúng là Đức Phật luôn luôn mong muốn hạnh phúc cho chúng ta. Tôi đã được nhìn nhận được rằng cả bệnh tật của chồng lẫn việc đánh mất chìa khóa đều là việc xảy ra do cần thiết đối với tôi. Nhờ việc nhận được sự nhận thức lớn lao mà tôi đã cảm nhận được lòng mình trở nên nhẹ nhõm chưa từng có cho tới lúc này.

Đây là sự việc vào tháng 5. Chồng tôi trên đường về nhà từ công ty đã lỡ gây ra tai nạn đâm vào đuôi xe khác. Nghe nói một sỹ quan cảnh sát tình cờ đi ngang qua ngay lập tức chạy tới và nói chuyện với chồng tôi. Nhưng mà nghe nói chồng tôi bị chấn động bởi tai nạn nên có vẻ rơi vào trạng thái hoảng loạn và ngay đến tên của bản thân cũng không nói được. Sỹ quan cảnh sát nhận thấy tình hình của chồng tôi kỳ lạ nên gọi xe cứu thương và chồng tôi được chuyển tới bệnh viện. Nhờ trời, không có ai bị thương. Tôi, nhận được liên lạc, cầm trên tay giấy giới thiệu và đĩa CD việc MRI đã nhận tại Nhật Bản chạy tới bệnh viện và chồng tôi được quyết định sẽ phải kiểm tra. Tuy nhiên, chồng tôi trong khi vẫn nói “Không cần cho xem mấy thứ như thế. Vì đâu cần đưa ra” vừa nói thêm “Anh không có chỗ nào trục trặc và cũng không có tiền sử bệnh nên anh muốn em trở về nhà ngay” với nụ cười tràn ngập gương mặt mà anh chưa từng

thể hiện ra cho tới lúc đó. Dù bị hỏi về lượng uống rượu thường ngày thì chồng tôi chỉ trả lời khoảng một phần ba trong thực tế. Cuối cùng thì hôm đó chồng tôi kiểm tra xong rồi được cho về nhà mà tôi vẫn không đưa được giấy giới thiệu và đĩa CD việc MRI mang đi từ Nhật Bản cho bác sỹ. Kết quả kiểm tra của bệnh viện có 1 tuần sau đó là thứ giống y chang với lúc đã khám tại bệnh viện của Nhật Bản. Vì thế, kết quả của việc đó là chồng tôi được quyết định phải tới bệnh viện một cách định kỳ kể từ đó. Bệnh viện đó là bệnh viện mà chủ nhiệm Norton đã giới thiệu cho chúng tôi. Ngoài ra, đó là bệnh viện mà mẹ của bạn cùng lớp của con tôi đã nói “Đây là bệnh viện tốt nhất nhưng giờ không vào ngay được đâu”. Như thế này, chồng tôi đã có thể chữa bệnh tại cơ quan y tế có thể tin tưởng được. Tôi chỉ có thể tràn đầy lòng biết ơn đối với sự phân định của Đức Phật giống như không thể tin được. Thông qua tai nạn mà tôi đã được cho nhận ra việc đang được sống trong sự phân định lớn lao của Đức Phật. Hiện thực thì vẫn chưa thay đổi. Tuy nhiên, tấm lòng của tôi đang thanh tịnh.

Trong khi sống tại Mỹ, tôi vẫn đang nhận được niềm hạnh phúc nhờ có những lời dạy của Đức Khai Tổ. Dù không bằng được một phần nhỏ của Đức Khai Tổ nhưng từ nay tôi đang chuyên tâm tu hành mỗi ngày với mục đích là nhân cách độ lượng giống như Đức Khai Tổ. Thưa các quý vị, tôi xin cảm ơn ạ.

Bà Akiko Takahashi, người tham dự pháp tọa (thứ 2 từ bên phải hàng sau)

Living the
LOTUS

The 7 Parables of the Lotus Sutra

The Sutra of the Lotus Flower
of the Wonderful Dharma
Chapter 4: Faith and Understanding

Câu chuyện ti dụ trưởng giả và đứa trẻ khốn khổ

Có một đứa trẻ được sinh ra ở một gia đình giàu có nọ. Đứa trẻ đó đã trốn khỏi nhà vào lúc nhỏ tuổi nên trong thời gian dài sống cuộc sống nghèo khổ ở xứ khác. Người cha là trưởng giả mất đứa con độc nhất nên cực kỳ đau buồn và đã tìm khắp cả xứ nhưng cuối cùng vẫn không tìm thấy, không còn cách nào khác nên sau đó sống cùng với rất nhiều người hầu trong lâu đài lộng lẫy. Khi người con trai được năm mươi tuổi, trong lúc lang thang đây đó đã tự mình quay trở lại quê hương của bản thân. Một ngày nọ, người con dừng lại ở phía trước một lâu đài lớn mà không biết chỗ đó là nhà của cha mình. Khi nhòm vào bên trong lâu đài thì thấy bên trong đẹp và trang nghiêm tới mức ngạc nhiên và người con trở nên sợ hãi với ý nghĩ rằng “Nếu mình cứ đứng ở chỗ như thế này thì có thể sẽ bị tóm rồi gặp chuyện thê thảm” và bỏ chạy khỏi nơi đó.

Trong hai mươi năm kể từ đó, người con trai, đã liên tục làm công việc dọn dẹp những nơi dơ bẩn, dần dần cuối cùng cũng đã cảm nhận được sự yên tâm ở trong ngôi nhà đó nhưng cảm giác hèn mọn thì vẫn chưa mất đi. Sau đó, khi trưởng giả bị bệnh và hiểu rằng mình sắp chết thì đã giao phó cho người con trai việc quản lý kho chứa vàng bạc châu báu. Người con trai trong lúc làm công việc thì đã thông thạo mọi tài sản trong nhà và dần dần không còn cảm thấy sợ sệt nữa. Trưởng giả, hiểu được tấm lòng của người con trai, vào lúc lâm chung đã gọi tất cả mọi người trong lâu đài tới và tuyên bố rằng “Thật ra người đàn ông này là con trai thật của tôi. Tài sản của tôi tất cả đều là của người con này”. Người con trai cảm nhận được niềm vui to lớn chưa từng cảm nhận được trước đây với ý nghĩ rằng “Mình không hề có một chút ý nghĩ nào việc tìm kiếm tài sản vàng bạc như thế này. Tất cả đều đã tự trở thành sở hữu của mình”.

Trưởng giả không có ngày nào không nhớ tới con mình. Khi vừa nhìn thấy người con trai từ trong lâu đài thì trưởng giả biết rằng đó là con mình ngay từ cái nhìn đầu tiên. Ông ngạc nhiên nhìn thấy đứa con đột ngột chạy đi nên sai người hầu mang người đàn ông đó tới. Người con trai vì quá sợ hãi với ý nghĩ sẽ bị bắt nên đã ngắt đi. Trưởng giả đành từ bỏ việc mang người con trai về bằng mọi giá và sai hai người hầu ăn mặc tồi tàn đi theo người con trai. Người con trai được rủ rê làm công việc dọn dẹp nhà xí của lâu đài và bắt đầu yên tâm làm việc trong lâu đài. Trưởng giả cũng tự mình ăn mặc dơ bẩn để cùng làm việc, trong lúc ấy lại gần người con trai và nói rằng “Lão coi cậu như con trai thật của mình đây” rồi đặt tên mới cho người con.

Trưởng giả là Đức Phật còn đứa trẻ khốn khổ là hình bóng của chúng ta. Chúng ta đã trốn thoát ra khỏi vòng tay của Đức Phật và lang thang lạc lối trong đau khổ. Tuy nhiên, vào một lúc nào đó chúng ta sẽ “tự mình” tiến lại gần Đức Phật, người cha của chúng ta. Đó là vì dù cho tự mình không cảm nhận thấy nhưng chúng ta tất thấy đều có sẵn phật tính trong người. Khi vừa nhìn thấy chúng ta như thế thì Đức Phật đã lập tức nhận ra một cách chắc chắn rằng đó là con của mình. Đúng là người luôn luôn nhớ tới chúng ta.

Đức Phật ngay lập tức đã định dẫn dắt chúng ta đi tới sự giác ngộ nhưng chúng sinh chúng ta đã quay lưng đi với ý nghĩ rằng “Đây chẳng hề là nơi mà mình có thể lại gần”. Tại đó, Đức Phật đã để chúng ta ở gần bằng cách làm mà chúng ta yên tâm (phương tiện). Việc làm công việc dọn dẹp nhà xí là chỉ việc lặp đi lặp lại không biết bao nhiêu lần việc tu hành để loại bỏ phiền não của bản thân.

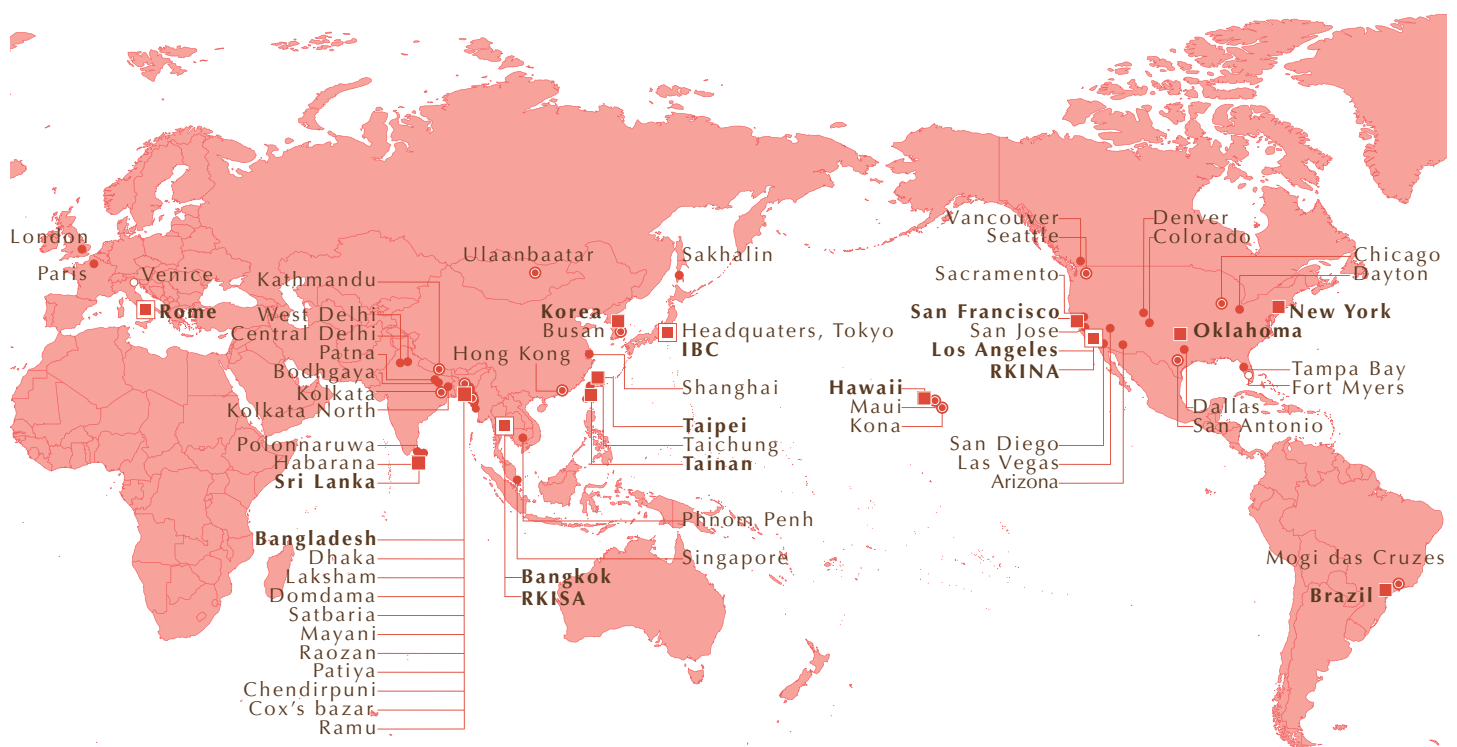
Trong thời gian dài là hai mươi năm, đứa trẻ khốn khổ, người đã lặp đi lặp lại việc tu hành, dù thế vẫn còn mang tấm lòng hèn mọn. Cho dù được Đức Phật nói cho tới mức rằng “Cậu giống như con của tôi, để tôi đặt tên cho cậu nào” nhưng quả thật là chúng ta vẫn giữ một khoảng cách giữa bản thân và Đức Phật. Sau khi tu hành thì cuối cùng chúng ta cũng đã thông thạo rộng rãi những lời dạy của Đức Phật và trở thành người quản lý kho báu nhưng chúng ta không nghĩ rằng kho báu là của chúng ta. Chúng ta đã không thể nhận thấy trong bản thân cũng có một kho báu (= phật tính)

Đối với chúng ta, những người thực hành lời dạy rồi tự tin lên từng chút một, Đức Phật đã dạy cho rằng “Phật và chúng sinh là cha con. Tất cả đều có thể trở thành phật”. Như thế cuối cùng từ từ chúng ta đã có thể nhận ra việc bản thân cùng là một với phật.

Chúng ta đã gặp gỡ với ‘kinh pháp hoa’ rồi. Cho dù không cần đi đường vòng thì chúng ta có thể ngay lập tức nhảy vào trong vòng tay của Đức Phật. Để làm thế thì trước tiên chúng ta nên vứt bỏ tinh thần hèn mọn của bản thân. Chúng ta hãy có một tâm hồn rộng mở và thử nói với bản thân rằng “Bản thân cũng có thể trở thành phật”, “Bản thân cùng là một với vũ trụ này”. Và sự tự tin không suy sụp vào bản thân sẽ dâng trào bằng việc tin tưởng và thực hành kinh pháp hoa. Khi bạn gặp phải nỗi khổ thì xin hãy nhớ tới Đức Phật, người ăn mặc đơn giản để làm công việc lau dọn cùng với đứa trẻ khốn khổ. Bởi vì Đức Phật luôn ở bên cạnh chúng ta.

Giám sát biên tập: Viện Nghiên cứu Trung ương

Living the LOTUS

❀ RISSHO KOSEI-KAI INTERNATIONAL BRANCHES ❀

Chúng tôi mong sự đồng góp ý kiến và cảm tưởng của các bạn cho Living the Lotus. Để liên hệ với chúng tôi, xin hãy gửi tới địa chỉ Email dưới đây. Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Rissho Kosei-kai Overseas Dharma Centers

2018

Rissho Kosei-kai International

Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1124 *Fax:* 81-3-5341-1224

Rissho Kosei-kai International of North America (RKINA)

2707 East First Street Suite #1 Los Angeles CA 90033 U.S.A.
Tel: 1-323-262-4430 *Fax:* 1-323-262-4437
e-mail: info@rkina.org <http://www.rkina.org>

Branch under RKINA

Rissho Kosei-kai of Seattle's Buddhist Learning Center

28621 Pacific Highway South, Federal Way,
WA 98003 U.S.A.
Tel: 1-253-945-0024 *Fax:* 1-253-945-0261
e-mail: rkseattlewashington@gmail.com
<http://buddhistlearningcenter.org/>

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Antonio

6083 Babcock Road, San Antonio, TX 78240, U.S.A.
P.O. Box 692148, San Antonio, TX 78269, USA
Tel: 1-210-561-7991 *Fax:* 1-210-696-7745
e-mail: dharmasanantonio@gmail.com
<http://www.rkina.org/sanantonio.html>

Rissho Kosei-kai of Tampa Bay

2470 Nursery Road, Clearwater, FL 33764, U.S.A.
Tel: (727) 560-2927 *e-mail:* rktampabay@yahoo.com
<http://www.buddhismtampabay.org/>

Rissho Kosei-kai of Vancouver

Rissho Kosei-kai Buddhist Church of Hawaii

2280 Auhuhu Street, Pearl City, HI 96782, U.S.A.
Tel: 1-808-455-3212 *Fax:* 1-808-455-4633
e-mail: info@rkhawaii.org <http://www.rkhawaii.org>

Rissho Kosei-kai Maui Dharma Center

1817 Nani Street, Wailuku, HI 96793, U.S.A.
Tel: 1-808-242-6175 *Fax:* 1-808-244-4625

Rissho Kosei-kai Kona Dharma Center

73-4592 Mamalahoa Highway, Kailua-Kona,
HI 96740 U.S.A.
Tel: 1-808-325-0015 *Fax:* 1-808-333-5537

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

2707 East First Street, Los Angeles, CA 90033, U.S.A.
Tel: 1-323-269-4741 *Fax:* 1-323-269-4567
e-mail: rk-la@sbcglobal.net <http://www.rkina.org/losangeles.html>

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Arizona

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Colorado
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Diego
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Las Vegas
Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Dallas

Rissho Kosei-kai of San Francisco

1031 Valencia Way, Pacifica, CA 94044, U.S.A.
Tel: 1-650-359-6951 *Fax:* 1-650-359-6437
e-mail: info@rksf.org <http://www.rksf.org>

Rissho Kosei-kai of Sacramento

Rissho Kosei-kai of San Jose

Rissho Kosei-kai of New York

320 East 39th Street, New York, NY 10016 U.S.A.
Tel: 1-212-867-5677 *Fax:* 1-212-697-6499
e-mail: rkny39@gmail.com <http://rk-ny.org/>

Rissho Kosei-kai of Chicago

1 West Euclid Ave., Mt. Prospect, IL 60056 U.S.A.
Tel: 1-773-842-5654 *e-mail:* murakami4838@aol.com
<http://home.earthlink.net/~rkchi/>

Rissho Kosei-kai of Fort Myers

<http://www.rkftmyersbuddhism.org/>

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Oklahoma

2745 N.W. 40th Street, Oklahoma City, OK 73112 U.S.A.
Tel & Fax: 1-405-943-5030
e-mail: rkokdc@gmail.com <http://www.rkok-dharmacenter.org>

Rissho Kosei-kai, Dharma Center of Denver

1255 Galapago Street, #809 Denver, CO 80204 U.S.A.
Tel: 1-303-446-0792

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Dayton

425 Patterson Road, Dayton, OH 45419 U.S.A.
<http://www.rkina-dayton.com/>

Rissho Kosei-kai do Brasil

Rua Dr. José Estefno 40, Vila Mariana, São Paulo-SP,
CEP 04116-060 Brasil
Tel: 55-11-5549-4446 / 55-11-5573-8377
Fax: 55-11-5549-4304
e-mail: rissho@terra.com.br <http://www.rkk.org.br>

Rissho Kosei-kai de Mogi das Cruzes

Av. Ipiranga 1575-Ap 1, Mogi das Cruzes-SP,
CEP 08730-000 Brasil
Tel: 55-11-5549-4446 / 55-11-5573-8377

Rissho Kosei-kai of Taipei

4F, No. 10 Hengyang Road, Zhongzheng District,
Taipei City 100 Taiwan
Tel: 886-2-2381-1632 *Fax:* 886-2-2331-3433
<http://kosei-kai.blogspot.com/>

Rissho Kosei-kai of Taichung

Rissho Kosei-kai of Tainan

No. 45, Chongming 23rd Street, East District,
Tainan City 701 Taiwan
Tel: 886-6-289-1478 *Fax:* 886-6-289-1488

Rissho Kosei-kai of Pingtung

Korean Rissho Kosei-kai

6-3, 8 gil Hannamdaero Yongsan gu, Seoul, 04420, Republic of Korea
Tel: 82-2-796-5571 *Fax:* 82-2-796-1696
e-mail: krkk1125@hotmail.com

Korean Rissho Kosei-kai of Busan

3F, 174 Suyoung ro, Nam gu, Busan, 48460, Republic of Korea
Tel: 82-51-643-5571 *Fax:* 82-51-643-5572

Branches under the Headquarters

Rissho Kosei-kai of Hong Kong

Flat D, 5/F, Kiu Hing Mansion, 14 King's Road,
North Point, Hong Kong, Republic of China

Rissho Kosei-kai of Ulaanbaatar

15F Express tower, Peace avenue, khoroo-1, Chingeltei district,
Ulaanbaatar 15160, Mongolia
Tel: 976-70006960 *e-mail:* rkkmongolia@yahoo.co.jp

Rissho Kosei-kai of Sakhalin

4 Gruzinski Alley, Yuzhno-Sakhalinsk
693005, Russian Federation
Tel & Fax: 7-4242-77-05-14

Rissho Kosei-kai di Roma

Via Torino, 29-00184 Roma, Italia
Tel & Fax : 39-06-48913949 *e-mail:* roma@rk-euro.org

Rissho Kosei-kai of the UK

Rissho Kosei-kai of Venezia

Rissho Kosei-kai of Paris

International Buddhist Congregation (IBC)

Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo, Japan
Tel: 81-3-5341-1230 *Fax:* 81-3-5341-1224
e-mail: ibcrk@kosei-kai.or.jp <http://www.ibc-rk.org/>

Rissho Kosei-kai of South Asia Division

201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 *Fax:* 66-2-716-8218

Rissho Kosei-kai International of South Asia (RKISA)

201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 *Fax:* 66-2-716-8218
e-mail: thairissho@csloxinfo.com

Branches under the South Asia Division

Rissho Kosei-kai of Central Delhi

224 Site No.1, Shankar Road, New Rajinder Nagar, New Delhi,
110060, India

Rissho Kosei-kai of West Delhi

66D, Sector-6, DDA-Flats, Dwarka, New Delhi 110075, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata

E-243 B. P. Township, P. O. Panchasayar, Kolkata 700094, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata North

AE/D/12 Arjunpur East, Teghoria, Kolkata 700059,
West Bengal, India

Rissho Kosei-kai of Bodhgaya Dharma Center

Ambedkar Nagar, West Police Line Road
Rumpur, Gaya-823001, Bihar, India

Rissho Kosei-kai of Kathmandu

Ward No. 3, Jhamsilhel, Sancepa-1, Lalitpur,
Kathmandu, Nepal

Rissho Kosei-kai of Phnom Penh

#201E2, St 128, Sangkat Mittapheap, Khan 7 Makara,
Phnom Penh, Cambodia

Rissho Kosei-kai of Patna Dharma Center

Rissho Kosei-kai of Singapore

Thai Rissho Friendship Foundation

201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkapi, Huaykhwang
Bangkok 10310, Thailand
Tel: 66-2-716-8141 *Fax:* 66-2-716-8218 *e-mail:* info.thairissho@gmail.com

Rissho Kosei-kai of Bangladesh

85/A Chanmari Road, Lalkhan Bazar, Chittagong, Bangladesh
Tel & Fax: 880-31-626575

Rissho Kosei-kai of Dhaka

House#408/8, Road#7(West), D.O.H.S Baridhara,
Dhaka Cant.-1206, Bangladesh
Tel: 880-2-8413855

Rissho Kosei-kai of Mayani

Mayani(Barua Para), Post Office: Abutorab, Police Station: Mirshari,
District: Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Patiya

Patiya, sadar, Patiya, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Domdama

Domdama, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Cox's Bazar

Ume Burmese Market, Main Road Teck Para, Cox'sbazar, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Satbaria

Satbaria, Hajirpara, Chandanish, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Laksham

Dupchar (West Para), Bhora Jatgat pur, Laksham, Comilla,
Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Raozan

West Raozan, Ramjan Ali Hat, Raozan, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Chendirpuni

Chendirpuni, Adhunagor, Lohagara, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai of Ramu

Rissho Kosei Dhamma Foundation, Sri Lanka

No. 628-A, Station Road, Hunupitiya, Wattala, Sri Lanka
Tel: 94-11-2982406 *Fax:* 94-11-2982405

Rissho Kosei-kai of Habarana

151, Damulla Road, Habarana, Sri Lanka

Rissho Kosei-kai of Polonnaruwa

Other Groups

Rissho Kosei-kai Friends in Shanghai